

POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Ústav etnologie
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

Autor: Jakub Jarolím

Název bakalářské práce: Jak se prodávají příběhy O tom, jak řemeslníci vynalézají a komodifikují tradice

Vedoucí práce: doc Marek Jakoubek

Práci Jakuba Jarolím *Jak se prodávají příběhy O tom, jak řemeslníci vynalézají a komodifikují tradice* jsem vedl rád a s chutí. J. Jarolím v práci úročí na straně jedné svá antropologická studia, na té druhé pak svou letitou praxi řemeslníka, pracujícího s usněmi, resp. brašnáře. Spojení obou poloh je velmi nápadité, neotřelé a pro čtenáře značně atraktivní.

Práce má velmi výraznou teoretickou složku. Jejím teoreticko-konceptuálním podložím je koncept vytváření či konstrukce tradice tak, jak byl představen Ericem Hobsbawmem a Terencem Rangerem v jejich práci *The Invention of Tradition* (1983). Daný konceptuální aparát Jarolím aplikuje na tuzemskou kožedělnou řemeslnickou produkci a ukazuje, že odpovídající obecná výkladová schémata zde lze aplikovat snad překvapivě snadno, a to plně v intencích původního modelu.

Metodologie a teorie se v Jarolímově práci snoubí následovánímhodným způsobem. V daném ohledu stojí za zmínku, že v jistých ohledech byl jeho výzkum či konstrukce dat takříkajíc retrospektivní, neboť zpracovával svou vlastní zkušenost, a to dílem zpětně. Tuto poměrně nestandardní metodologickou polohu Jarolím plně reflektuje a naopak z ní dokáže vytěžit řadu nosných postřehů.

Kromě značné teoretické výztuhy a dobře zvládnutých postupů či strategií konstrukce dat přináší práce také celou řadu velmi zajímavých informací o řemeslné tvorbě, provozované individuálními výrobci nebo malými firmami u nás. Autor navíc „umí psát“, takže jeho text je čtenářsky atraktivní a ačkoli nikdy neopustí odbornou rovinu, je místy až strhující a čtenář je zvědav, „jak to dopadne“.

Závěry práce jsou v souladu s výkladovou maticí předestřenou Hobsbawmem a Rangerem. Nejde ovšem nijak o mechanickou repetici či šablonovitou aplikaci. Koncept „vynalézání tradice“ je do Jarolíмова textu vtělen tak organicky, že si toho čtenář mnohdy skoro až není vědom. Jarolímovu práci bych mohl chválit ještě dlouho, stěží je to však nutné. Považuji ji za v řadě ohledu výjimečně dobrou, plně ji doporučuji k obhajobě a hodnotím **výborně**.

V Oxfordu 12. 6. 2022

Marek Jakoubek